

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre . . . 12 kor. Negyedévre . . . 3 kor.
Félévre . . . 6 kor. Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
dr. BALOGHY ERNŐ.

Kiadótulajdonos:
BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEKET
és nyiltéri közleményeket a kiadóhivatal vesz fel.
MEGJELEN MINDEN KEDDEN ÉS PÉNTEKEN.

Termelők és fogyasztók védelme.

Messzebb körök érdeklődésére tart-hat számot az a gyűlés, melyen f. hó 15-én az országos magyar gazdasági egyesület egyik szakosztálya három budapesti nagy malom fuziójának ismert ügyét tárgyalta. E vállalatok egyesülése már hónapok óta foglalkoztatja a sajtót, még pedig téves irányban. Hiszen olvashattuk akárhányszor és voltaképp az Omge tárgyalása is abból indult ki, hogy a mostani malom-fuzió egy általános malomkartelt kezdett, ami aztán az egész magyar buzapiacra nagy befolyást gyakorolna, végső elemzésben pedig letörnén a buzaárakat és viszont fölemelné a liszt árát.

Az ily természetű akció kétség-telenül súlyos veszedelmeket rejtene magában úgy a termelők, mint a fogyasztókra, de mindenki tudja, aki a viszonyokat ismeri, hogy erről épen-séggel nincs szó. Az a malom-fuzió, melyet most egy érdekelttség keresztül vitt, egyáltalán nem érinti még szabad elhatározásában és mozgásában az egész malomipart. Sokkal jelentékenyebb ter-jedelmű az a fővárosban és a vidéken, semhogy a fuzió távolról is kisajátit-hatná akár a nyersanyagvásárlás, akár a fogyasztás területeit és így továbbra is marad az eddigi helyzet. Mindössze azzal a különbséggel, hogy amig eddig 10 budapesti malom-vállalat volt, ezentul azok száma leapad nyolcra.

De nem szabad elfelejteni azt sem, hogy habár elég abnormális alakulás volt is annak idején a nagy lisztgyá-raknak Budapesten való összehalmozása, az idők folyamán ez az abnormitás lényegesen ellensúlyozódott. Mert amig a tiz, illetőleg most már nyolc kézben levő főváros malomvállalat őrleési ké-pessége egy esztendő alatt nem éri el a tiz millió mázsát, a vidéki kereske-delmi malmok őrlése ezt a mennyiséget erősen haladja. Bizonyosága ennek az, hogy a szegedi székhelyű vidéki ma-lom-egyesületbe tartozó 68 malom évi őrleési képessége 12 millió 400 ezer métermázsát tesz.

Maga ez teljes biztosítéka annak,

hogy nem kell megijedni a három fő-városi malom fuziójától, mert az egye-sült és így már kétségkívül óriási vállalatot képező egy részvénytársaság-gal szemben áll a tulnyomóan kiviteli malmok összessége, legalább is hétszer annyi őrléssel.

Már ez kizárja a buza- és lisztárak befolyásolását egyetlen vállalat részéről, ha mindjárt igen nagy is az az egy vállalat. De kizárja ezt máskülönb-en is az, hogy a kartellkötésre a malmok-nak sohasem volt meg sem a szándékuk, sem a hajlamuk.

Igaz, amit az Omge-gyűlésen föl-ementettek, hogy pár év előtt tárgyalások folytak az üzemrendezésről. Azonban e tárgyalások meddőknek bizonyultak és nem vezettek eredményre. Vagy helyesebben: arra az eredményre ve-zettek, hogy maguk a fővárosi, még inkább az ország különböző vidékein dolgozó malmok sohasem akarták és nem is fogják lekötni az üzemeik sza-badságát.

Ezentul pedig bebizonyult a mal-moknak mindenkor a nyilvánosság szeme előtt folytatott tárgyalásaiból, hogy el-vileg és gyakorlatilag mellőzték tanács-kozásaikban még csak a gondolatát is annak, hogy akár a gabonaárak mes-terséges letörésére, akár pedig a liszt-árak mesterséges emelésére töreked-jenek.

Épp ellenkezőleg, a malomtulajdo-nosok mindenkor elítélték a jogosulatlan ipari kartelleket és amiből súlyos káraik vannak, még a liszteladási egyezményt sem tudták mindeddig létrehozni. Vagyis a maguk jogos érdekeinek védelmére sem tudtak megállapodni a közvetítő kereskedők és a nagy lisztfogyasztó iparosok tulkapásaival szemben. Pedig e tulkapások az illetők saját érdekeit szolgálják és nem a fogyasztó közönségét, amelynek kihasználását a magyar ma-lomipar soha meg sem kísérlette.

Minden jel szerint még az Omge szakosztálya is belátta ezt. Azért mel-lőzte az eredetileg előterjesztett határo-zati javaslat azon sértő és fölösleges pontját, hogy a malmokkal szemben

esetleg a termelők és fogyasztók ér-dekeinek megvédését kéri a kormánytól. Erre csakugyan nincs szükség az ország legnagyobb iparának kifogástalan maga-tartása mellett. Inkább az a kívánatos, hogy a magyar kormány erélyes lépést tegyen a magyar liszt ellen Ausztriában rendszeresen üzött izgatás megakadá-lyozására. Mert a közel hat millió mázsa magyar lisztet vásárló osztrák fogyasz-tási terület megtartása, az csakugyan fontos érdeke a magyar gabonaterme-lőknek és a finom és barna lisztek ár-viszonyaira való tekintettel, a magyar fogyasztó közönségnek is.

Tisztujtás a városnál.

— Kiküldött tudósítónktól. —

Zombor, febr. 20.

A városi bizottsági tagok és a nagy-közönségnek óriási érdeklődése mellett zaj-lott le f. hó 20-án, szombaton d. e. a városi tisztujtó közgyűlés. A hatalmas városi dísz-terem ez alkalommal zsufolásig megtelt s a bizottsági tagok nagyon kevésnek kivételével mondhatni teljes számmal jelentek meg a közgyűlésen. A karzatot díszes hölgyközön-ség foglalta el, a teremben pedig az érdeklődő polgárok foglaltak helyet. A gyűlés meg-kezdése előtt a városatyák csoportokba ve-rődve tárgyalták az esélyeket s mindentűt lázas élénkség uralkodott. Az egyes jelöltek mellett élénken agitáltak a kortések s kézzöl-kézre jártak a különböző színű szavazó la-pok az egyes pártok által ajánlott jelöltek neveivel.

A tisztujtó közgyűlésen a következő bizottsági tagok vettek részt: dr. Alföldy Árpád, dr. Baloghy Ernő, Bikár Jakab, dr. Bikár Nenád, Bikár Péter, Bittermann Nándor, Blumenthal Lajos, ifj. Bosnyák József, Bosnyák Tóbiás, Bruck Adolf, dr. Bugarszky Szilárd, Buday Gergely, Bárány Zsigmond, dr. Czeisel Lajos József, dr. Danninger Ádám, dr. Donoszlovits Vilmos, dr. Drakulits Pál, Dzsinitis József, Falcione Gusztáv, Falcione Lőrinc, dr. Falcione Nándor, dr. Fratricsevits Aszt Vince, Fratricsevits Béla, Fejér Gyula, Frey Imre, Georgievits Koszta, dr. Gozdu Elek, Gräff Nikáz, Gruits Trifun, dr. Güner Samu, Hameder Károly, idb. Heindlhofer Róbert, Henneberg Sándor, Husveth Istvan, Ilkits Sebő, János Gusztáv, Józich György, Karakásevics Milivoj, Kalmár Pál (Ádám fia), Kandler József, Koczkar Zsigmond, dr. Konyovits Dávid, Konyovits Mladen (Ilia fia), Koszanits Szilárd, Kozma László, dr. Kosztits Lázár, dr. Krónits István, Krónits Trifun,

Kupuszárevits Lyubomir, dr. Lallosevits János, Lallosevits Jakab, Lippert Ferenc, Loógó József, Loógó Simon, Miits Szima (Novák), dr. Markovith Lajos, Másits Novák, dr. Mayer Nándor, Mayer István, Nikolits István, dr. Nikolits György, Obuskovits Tivadar, Parsetich Mihály, Paul Kálmán, Pekánovits András, PocsKay Sándor, Poppovits Zsárkó, dr. Poppovits István, Radicsevits Sándor, Rados Márk, Radány Péter, Sigyanszki Cvéta, Szauerborn Károly, Széchényi József, Szondy Mátyás, Sztrilich Zsigmond, Sztojsits Jefta, Schnur Lajos, dr. Szemző Dezső, Tarczay Mór, dr. Thurszky Zsigmond, Ugri Mihály, Wamoscher Géza, ifj. Vámosi Samu, Weigand Ferenc, Veszeloovszky Péter, dr. Vujits János, Vuits János (Braca), Vukicsevits Gy. Miklós, Vukicsevits Péter, Zsuljevits Ernő.

A törvényhatósági bizottsági közgyűlésen szavazati joggal bíró tisztviselők: Hauke Imre, Gyurisits György, Dekker Pál, Lang Gyula, dr. Dimitrievics Bránkó, Latinovics Szaniszló, Maximovits Miklós, dr. Agyics János, Gergurov Milán, Auth György, Bikár Vazul, Heinz Kálmán, Rajcsich Károly, Szabó Sándor, Bugarszky Miklós, Szilávy Ferenc.

Távol voltak: dr. Ambrózovits Béla, dr. Bruck Ármin, Gräber Lajos, Györffy Géza, Konyovits István, dr. Maximovits Miklós, Molnár István, Raics György, Schlagetter Gyula, Thurszky Jenő, Valter Nándor.

Pontban 9 órakor hirtelen csend támadt a teremben s belépett Hauke Imre polgármester, akit hatalmas éljenzéssel fogadtak az egybegyűltek. Hauke Imre polgármester elfoglalva az elnöki széket, a következő beszéddel üdvözölte a törvényhatósági bizottságot:

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Közös elhatározásunk és rendelkezésünk értelmében bátor voltam a mai közgyűlést összehívni. Amidőn az ily impozáns számban megjelent bizottsági tag urakat szívélyesen üdvözölöm, a jegyzőkönyv vezetésével Gyurisits György főjegyző urat, a szólni kívánók feljegyzésével dr. Agyics János urat, a tisztí ügyek ellátásával PocsKay Sándor t. ügyész urat bizom meg s ezzel a közgyűlést megnyitottam jelentem ki.

A beszéd végeztével felhívta Gyurisits György főjegyzőt a városi szervezési szabályrendelet miniszteri jóváhagyó határozatának fölolvására.

Gyurisits György főjegyző erre felolvasta a miniszteri leiratot, mire a közgyűlés azt teljes terjedelmében tudomásul vette.

Erre Hauke Imre polgármester azon indítványt terjesztette elő, miszerint mondja ki a törvényhatóság, hogy a mai közgyűlés alkalmával annak vezetésére Latinovits Pál főispánt küldöttségileg kéri fel, illetve hívja meg. (Általános helyeslés.)

Dr. Konyovits Dávid: A polgármester ur elhangzott indítványára tisztelettel a következő urakat bátorodom javaslatba hozni a főispán ur öméltségéhez menesztendő küldöttség tagjaiul: dr. Drakulits Pál országos országos képviselő ur vezetése alatt dr. Balogh Ernő, dr. Bugarszky Szilárd, dr. Czeisel Lajos, Fejér Gyula, dr. Gossdu Elek, Georgievits Szilárd, id. Heindlhofer Róbert, Ilkits Sebő, Koczár Zsigmond, Kozma László, Kupuszárevits Lyubomir, Lippert Ferenc, Markovith Lajos, Másits Novák, Széchényi József, Vukicsevits Péter bizottsági tag urakat.

Paul Kálmán: Részemről azt ajánlom menjen az aki akar, nem lehet itt különködni.

Hauke Imre polgármester: Tek. törvh. bizottság! Méltóztatnak Paul ur indítványát elfogadni? A magam részéről azt hiszem, hogy öméltsága csak örülni fog annak, ha mentől többen mennek. Méltóztatnak meghallgatni. Méltóztatnak elfogadni, hogy a tek. törvh. bizottság a felolvasott urakat megválassza és küldje ki.

Méltóztatnak felállni, akik elfogadják ezt az indítványt Paul urnak indítványával.

Ennélfogva határozatképen kimondom, hogy az egész bizottság dr. Drakulits Pál elnöklete alatt legyen szíves elvonulni és öméltségét a közgyűlés termébe bevezetni.

Erre az elnöklő polgármester a gyűlést felfüggesztette.

Pár pillanat múlva belépett csillogó diszmagyarban Latinovits Pál főispán, követve a küldöttség tagjaitól s beléptekor riadó éljenzéssel fogadta őt a törvényhatósági bizottság.

A főispán az éljenzés lecsendestülte után elfoglalta az elnöki széket s a következő beszéddel nyitotta meg a közgyűlést:

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Van szerencsém a tekintetes törvényhatósági bizottságot szívélyen üdvözölni és a közgyűlést ezennel megnyitottam nyilvánítva igen örülök, hogy ilyen nagyszámban jelentek meg az urak, mintegy ezzel is dokumentálni akarván a tisztújító közgyűlés iránti kiváló érdeklődésüket.

A tisztújító közgyűlést így megnyitván, a jegyzőkönyv vezetésével Gyurisits György főjegyző urat, a tisztí ügyek vezetésével Kozma László bizottsági tag urat kérem fel.

Nyomban a főispán szavai után Hauke Imre polgármester emelkedett szólásra s a következő magas szárnyalású beszéddel jelentette be ugy a saját, valamint a tisztikar lemondását.

Méltóságos főispán ur!

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Hálatelt szívvel emelem fel a szavamat.

Fogadja a tekintetes törvényhatósági bizottság a magam s tisztársaim részéről is — akiknek nevében felszólalok — a végtelen semmiségben eltűnt hat év alatt ismételtén gyakorolt nagylelkűségükért és a tanúsított jóságukért halánkat, szívből eredő köszönetnyilvánításunkat.

De im mostan igazán meleg megilletődés is járja át lelkemet, mert egész valómban érzem ezen napnak nagy jelentőségét, de főleg ezen pillanatnak fontosságát, amidőn a megbízatásunkat a tek. törvényhatósági bizottságnak kezébe ezennel leteszem, állásunkat, kenyerünket rendelkezésére bocsájtjuk.

Im hát vegye a tek. törvényhatósági bizottság hatéves sáfarkodásunkat bírálat tárgyává és a közérdeket tartva szem előtt, ítéljenek szigoruan, de legyenek igazságosak és méltányosak.

És amidőn öméltségének a főispán urnak kezeibe az örizetemre bizott városi pecsétet s kulcsokat ezennel átadom, egyuttal magamat s társaimat a tek. törvényhatósági bizottságnak szíves pártfogásába és jóindulatába ajánlván, működésükre a mindnyájunk sorsát intőző Nagymindenség urának áldását könyörögjük ki.

A polgármester szavai után Latinovits Pál főispán elrendelte a tisztújítás megkezdését s felhívta a törvényhatósági bizottságot, miszerint a kijelölő választmányba három tagot válasszon meg.

Dr. Gossdu Elek. A kijelölő választmányba a következő három bizottsági tagnak

megválasztását vagyok bátor ajánlani: Fejér Gyula urat, dr. Falcione Nándor urat és Frey Imre urat.

Dr. Markovith Lajos. Tek. közgyűlés! Tisztelettel bátorodom 20 tag által aláírt azon kérvényt átnyújtani, mely szerint e 20 bizottsági tag névszerinti titkos szavazást kér a kijelölő választmány megválasztására vonatkozólag.

Főjegyző átveszi az ivet és felolvassa a névszerinti szavazást kérőknek következő neveit: Kandler József, Szondy Mátyás, Rados Márk, Kalmár N. Blumenthal Lajos (visszavonja), Bosnyák József, Parsetich M., Loógó Simon, dr. Markovith Lajos, dr. Mayer Nándor, Schnur Gyula, Fratricsevits Béla, Mayer István, dr. Donoslovits Vilmos, Ugri Mihály, Henneberg Sándor, Husvéth István, Vuits János, Nikolits György, Paul Kálmán, Buday Gerő, Pekánovits András.

A névsor felolvasása után Latinovits Pál főispán elrendelte a névszerinti szavazást s a szavazatszedő küldöttség tagjaiul Vukicsevits Péter és Tarczay Mór biz. tagokat nevezte ki. A szavazás ezután megejtetvén és a következő eredménnyel végződött.

Dr. Falcione Nándor 65 szavazat, Fejér Gyula 97, Frey Imre 62, Markovith Lajos 36, Kozma László 34, Koczár Zsigmond 2, Henneberg Sándor 3, dr. Balogh Ernő 2, dr. Thurszky Zsigmond 2 szavazatot kaptak.

Az általános többség folytán a kijelölő választmány tagjai lettek: Fejér Gyula, dr. Falcione Nándor és Frey Imre bizottsági tagok.

Latinovits Pál főispán: Törvényadta jogomnál fogva a magam részéről Tarczay Mór, dr. Drakulics Pál és dr. Lallosevits János urakat nevezem ki a kijelölő választmány tagjaiul s felkérem már most az egész választmányt, hogy velem a polgármesteri szobába vonulni sziveskedjenek a kijelölés megejtésére. Ezidőre a gyűlést felfüggesztem.

A kijelölő választmány tanácskozása d. e. 10 óra 35 perctől 11 óra 30 percig tartott.

Féltizenkettőkor Latinovits Pál főispán újból megüytvén a gyűlést, bejelentette a kijelölés megtörténtét s egyuttal tudomására hozta a közgyűlésnek, hogy a kijelölő választmány egyelőre úgy határozott, hogy miután alkalmas jelölt a kertészi állásra nem jelentkezett, egyelőre ezen állás be nem töltését javasolta. A közgyűlés ezt helyeslőleg tudomásul vette.

Következett ezután a polgármesteri állás betöltése.

Latinovits Pál főispán: A polgármesteri állásra Hauke Imre volt polgármestert jelölte. A közgyűlés erre óriási lelkesedéssel egyhangulag Hauke Imrét választotta meg Zombor sz. kir. város polgármesterévé.

Percekig tartó éljenzés közepette emelkedett szólásra dr. Balogh Ernő biz. tag s a következő beszédet mondotta:

Méltóságos főispán ur!

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Az az egyhangúság, melylyel az imént Hauke Imre polgármestert már másodízben megválasztotta, azt mutatja, hogy az összes törvényhatósági bizottsági tagok az ő személyében feltétlenül megbiznak.

És meg is vagyunk győződve, hogy Hauke Imre polgármester szorgalmával, feddhetlen jellemével, munkásságával ezen város közös érdekeit, köztügyeinek előmozdítását mindig szíven fogja viselni.

Mélyen tisztelt uraim! Ősi szokáshoz híven indítványozom, hogy a polgármester urat egy küldöttség hívja meg a közgyűlés termébe, hogy hivatalát elfoglalja.

Ezen bizottságba ajánlom dr. Gozadu Elek vezetése alatt: dr. Bikár Nenád, Falcione Gusztáv, dr. Grünér Samu, Henneberg Sándor, Haméder Károly, Józich György, dr. Kosztich Lázár, Karakásevits Milivoj, dr. Szemző Dezső, dr. Vuits János, Zsuljevits Ernő bizottsági tag urakat megválasztani. (Általános helyeslés.)

Latinovits Pál főispán: Az egyhangu helyeslés alapján kimondom, hogy az imént felolvasott urak a polgármester urat meghívó küldöttségbe egyhangulag megválasztattak s midőn őket a polgármester ur meghívására a törvényhatósági bizottság nevében felkérem, a közgyűlést a küldöttség visszatértéig felfüggesztem.

Pár perc múlva az imént kiküldött küldöttség élén, belépett az ujonnan megválasztott polgármester a terembe. A város törvényhatósági bizottsága felállással és hosszantartó lelkes éljenzéssel fogadta a népszerű polgármestert, akit a polgárság ragaszkodása és szeretete emelte ismét fényes állásába. A tiltetés percekig tartott s Hauke Imre elrészkenyítlően mondott néma köszönetet a szép óvációjáért. Az éljenzés lecsillapultával szólásra emelkedett Latinovits Pál főispán s a következő nagyhatású szavak kíséretében iktatta be állásába Hauke Imre polgármestert:

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Tekintetes polgármester ur!

Zombor város törvényhatósági bizottsága immár másodízben választotta meg polgármester urat ezen város első tisztviselőjévé. (Éljenzés.)

A köz ezen megnyilatkozása alkalmából szívem egész melegével üdvözlöm polgármester urat.

Tény az, hogy Zombor városában még nagyon sok a tenni való, úgy a kulturális, mint közegészségügyi, mint a közgazdasági téren. Nagyon fontos kérdések várnak még megoldásra, amelyek még eddig megoldva nincsenek.

Azokban meg vagyok győződve az igen tisztelt tek. törvényhatósági bizottság tagjainak jóindulatáról, mert hogy ezen kérdéseket a mai napig még megoldani nem lehetett, ezeknek főokai a pénzügyi állapotok voltak, dacára annak, hogy a kérdések megvalósítására a jóakarát a tek. törvényhatósági bizottság és a tisztikar minden egyes tagjában teljesen meg volt.

De meg vagyok győződve, ismerve a tek. törvényhatósági bizottság minden egyes tagjának jóindulatát, hogy összetartással, egyetértéssel, ha nem is egyszerre, de lassan az összes kérdések meg lesznek valósíthatók és csakis ezekkel, mert régi és igaz a latin közmondás:

Concordia res parvae crescunt, discordia maximae dilabuntur.

Az egyetértés által a kis dolgok nagygyá, az egyenetlenség által a legnagyobb dolgok is kicsinyekké válnak.

A kormányzásnak egyik főtitka abban rejlik, hogy tiszteletben tartsuk a jogot, ne térjünk el az igazságtól, hallgassunk meg mindenkit, bánjunk egyenlően a gazdaggal épügy, mint a szegénnyel, ne tegyünk különbséget se vallásfelekezeti és nemzeti-iségek között, hanem iparkodjunk ezen elveket mindig érvényre juttatni és akkor meg lehetünk győződve arról, hogy Zombor város közönségének hálája nem fog elmaradni.

Azokban tek. törvényhatósági bizottság és igen tisztelt polgármester ur! Önök nagyon jól tudják és tudják azok is, akik a köztgy terén működnek, hogy mindenkinek eleget tenni nem lehet. A közigazgatási pálya legkevésbé sem rózsás, de nagyon is tövises utjain igen gyakran előfordul az, hogyha egyik vagy másik dolgot nem birunk keresztül vinni, dacára hogy látják az igyekezetet, gáncs ér bennünket. De aki a köztgy terére lép, annak nem szabad érzékenynek lenni, annak csak egy cél lebegjen szeme előtt: a polgár javának, a város fejlődésének és a város polgára jólétének előmozdítása.

Ha ezt nemcsak szóval mondjuk, de tettekkel is bizonyítjuk, akkor a hála nem maradhat el.

Ezeket előre bocsájtvá, szívem egész melegével üdvözlöm még egyszer új hivatalában az igen tisztelt polgármester urat. Éljen.

A főispán szavait lelkes éljenzés követte. Ezután Hauke Imre polgármester letette a főispán kezeibe az esküt. Esküt után elfoglalta helyét és a következő magasröptű szép beszédet mondotta:

Méltóságos főispán ur!

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Az értem küldött bizottság azt adta tudomásomra, hogy a tekintetes törvényhatósági bizottság engem édes szülővárosom első tisztviselői állására újból egyhangulag megválasztani kegyeskedett.

Még nincsen hosszú ideje annak, hogy a tekintetes törvényhatósági bizottságnak e tekintetbeni bizalma személyem iránt első ízben megnyilatkozott s így az engem megtisztelő bizalmukra aligha szolgálhattam még reá: miért is érzem ez teszi kétszeresen is kötelességemre, hogy egyfelől önméltósága a főispán urnak felém fordult kegyéért, másfelől pedig a tek. törvényhatósági bizottság kitüntető bizalmáért hálás köszönetemet nyilvánítsam. Egyben fogadják tölem ezen tünepélyes pillanatban azon ígéretemet, hogy minden tehetségemet, tudásomat és teljes erőmet arra fogom fordítani, hogy a tek. törvényhatósági bizottságnak nagylelkű bizalmára magam továbbra is érdemessé tegyem.

Im a választással a kocka eldőlvén, most már polgármestere vagyok valamennyi bizottsági tagnak, a város közönségének, közlakosságának!

Mivégből kötelességemnek tartom férfias önérzettel s nyíltsággal kijelenteni azt, hogy vallás s nemzeti különbség nélkül a város minden egyes polgárának rendelkezésére álllok teljes előzékenységgel, odaadással s jóakarattal, a jogos s méltányos kívánságot teljesíteni a legfőbb kötelességemnek ösmerendem.

Ennek ellenében kikérem, esedezem: hogy a tek. törvényhatósági bizottság a közérdeket, de főleg a város érdekét tartva szem előtt, a tisztujtással lezajlott választási küzdelem s harc semmiféle keserű nyomot ne hagyjon maga után, — hanem ezekre az örök feledés fátyolát vonva, a mai nappal napi-rendre térjen, hogy egytttes erővel fognak engem és a megválasztandó tisztikart támogatni azért, hogy a város polgárságának igényeit a lehetőséghez képest kielégíthesstük és a városnak felvirágzásával városunk falai között élő polgárságnak — tekintet nélkül azok nemzetiségére s vallására — boldogulását biztosítsuk.

Azt hiszem a tek. törvényhatósági bizottság fölment engem attól, hogy most újból felsoroljam azokat az irányelveket, melyeket

első megválasztásom alkalmával kifejezésre juttattam, illetve követni ígertem. — Hisz az idő, mely első megválasztásomtól elválaszt, sokkal rövidebb, mintsem ezen irányelveim azóta megváltozhattak volna!

Jelenleg tehát csakis arra szoritkozom, csakis arról kívánom biztosítani a tek. törvh. bizottságot: hogy azon irányelveket továbbra is megvalósítani erős és eltökélt szándékom.

Mivégből azonban felette szükséges, de meg is vagyok arról győződve, hogy a tek. törvh. bizottságnak bölcsesége — a multak tapasztalatain okulva s a jelenleg kínálkozó kedvező alkalmat megragadva — a jogával élni fog és egy munkaképes és munkálni is akaró tisztikar megválasztásával módot fog nekem nyújtani arra, hogy főispán ur öméltóságának támegetásával édes szülővárosom javára munkálkodhassam. Igen, mert lellem egész melegével szeretem ezen rögtöt, mert hiszen ehhez fűződnek életemnek legszebb emlékei s így kívánom ennek jólétére irányuló törekvéseimet tényleg megvalósítani.

Ebben a hitben és meggyőződésben foglalom el a polgármesteri széket: és úgy a magam, mint a megválasztandó tisztársaim nevében hálás köszönetet mondva a tek. törvh. bizottság bizalmáért és támogatásukat ezennel kikérve, — magamat tisztársaimmal együtt a tek. törvh. bizottságnak további kegyes jóindulatába ajánlvá, azt kiáltom:

Éljen öméltósága a város főispánja!

Éljen Zombor szab. kir. város törvényhatósági bizottsága!

Hosszantartó lelkes éljenzés követte a szép beszédet, melyben mindenki egy szép jövőnek biztos zálogát látta. Az éljenzés közepette adta át Latinovits Pál főispán Hauke Imre polgármesternek a város hatalmi jelvényeit, a város pecsétjét és a kulcsokat. Ezután tömegesen üdvözölték a polgármestert.

A polgármester megválasztása után következett a helyettes polgármesteri állás betöltése. Ezen állásra a kijelölt választmány javaslata alapján Latinovits Pál főispán a következő pályázókat jelölte: dr. Alföldy Árpádot, dr. Csernyus Pált és dr. Frank Mihályt.

Dr. Markovith Lajos és 19 társa névszerinti titkos szavazást kért.

Latinovits Pál főispán elrendelte a névszerinti szavazást, a szavazatszedő bizottság tagjaiul kinevezte: Szondy Mátyás, Falcione Nándor dr. és Radány Péter bizottsági tagokat.

A szavazás 3/4 12-kor kezdődött és 12 óra 10 perckor ért véget a következő eredménnyel: összesen leszavazott 96 bizottsági tag; dr. Alföldy Árpád 78, dr. Csernyus Pál 16, Dekker Pál 1 és dr. Frank Mihály 1 szavazatot kaptak.

Latinovits Pál főispán: Dr. Alföldy Árpádot a helyettes polgármesteri állásra megválasztottnak jelentem ki. (Éljenzés.)

Következett ezután a városi főjegyző megválasztása. Egyedüli jelöltként Gyurisits György eddigi főjegyző szerepelt, minek folytán a közgyűlés egyhangu lelkesedéssel Gyurisits Györgyöt választotta meg újlag a főjegyzői állásra.

A főjegyző megválasztása után a négy tanácsosi állás betöltésére került a sor.

Az első tanácsosi állásra kandidáltak: Dekker Pál, Valter Nándor és Lang Gyula eddigi tanácsosok. *Megválasztott Dekker Pál.*

A második tanácsosi állásra kandidáltak: Lang Gyula, Latinovits Szaniszló ta-

nácsosek és Jablonszky Miklós nyug. főszolgabíró. *Megválasztott Lang Gyula.*

A harmadik tanácsosi állásra kandidáltak: Latinovits Szaniszló, dr. Frank Mihály és dr. Agyits János. *Megválasztott Latinovits Szaniszló.*

A negyedik tanácsosi állásra kandidáltak: Veszelinovits Milorád I. alkapitány, Maximovits Miklós I. aljegyző és Davidovits Sándor pályázó. *Megválasztott Veszelinovits Milorád.*

Következett ezután az ügyészi állás betöltése.

Dr. Balogh Ernő és 20 társa névszerinti szavazást kértek, mire Latinovits Pál főispán elrendelve azt, a szavazatszedő bizottság tagjaiul kinevezte Szondy Matyas, dr. Falcione Nándor és Radány Peter bizottsági tagokat. A szavazás erős félórát tartott és a következő eredménnyel végződött. Jelölve voltak: dr. Thurszky Zsigmond, Pocsay Sándor és dr. Csernyus Pál pályázók. Beadatott összesen 104 szavazat, mely a következőleg oszlott meg: Thurszky Zsiga dr. 70, Pocsay Sándor 34 szavazatot kaptak.

Latinovits Pál főispán: Az ügyészi állásra mint a legtöbb szavazattal rendelkezett dr. Thurszky Zsigmondot megválasztottnak jelentem ki.

A főpénztárosi állás betöltése következett ezután. Jelölve lettek: Auth György eddigi főpénztáros, Szabó Sándor és Radoszavlyevits Tivadar pályázók. *Egyhangulag Auth György lett megválasztva.*

Az aljegyzői állások betöltésére jelöltettek: I. aljegyzőtől: Spanyol József volt községi bíró, Maximovits Miklós volt első aljegyző és Davidovits S. *Megválasztott Spanyol József.* II. aljegyzőtől: Radisits Lázár, Davidovits Sándor és Gergurov Milán ifj. *Megválasztott Radisits Lázár.*

Névszerinti szavazással döntött a közgyűlés ezután az I. alkapitányi állás fölött. Elnöklő főispán a szavazatszedő bizottság tagjaiul dr. Markovity Lajos, Henneberg Sándor és Gräff Nikáz bizottsági tagokat nevezte ki.

Jelölve voltak: Eremin György, ifj. Gergurov Milán és Sey Sándor pályázók. A szavazás mintegy $\frac{3}{4}$ órát tartott s midőn már a bizottsági tagok mind leszavaztak, több szavazólap kerülvén az urnába a tagok számánál, Latinovits Pál főispán az első szavazást megsemmisítette. Másodszori szavazásra kerülvén a sor, ez a következő eredménnyel végződött. Beadatott összesen 94 szavazat. Eremin 47, Gergurov 45, Petrovits 1, Sey 1 szavazatot kaptak. *Megválasztott tehát 2 szótöbbséggel Eremin György.*

II. alkapitányi állásra egyhangulag *Jablonszky Miklós lett megválasztva.*

Következett ezután a községi bírói állás betöltése. Jelölve voltak: Zomboresevits György II. alkapitány, Kohut Ödön és Sey Sándor. *Megválasztott Zomboresevits György.*

Ellenőri állásra jelölve voltak: Omelka Gusztáv, Konyovits Pal, Radoszavlyevits Tivadar. *Megválasztott Omelka Gusztáv.*

Első könyvelői állásra jelölve voltak: Konyovits Antal, Pandurovits Milán, Teofanovits Voiszláv. *Megválasztott Konyovits Antal.*

Másodkönyvelői állásra jelölve voltak: Konyovits Péter, Popovits Mirkó, Gergurov Szvetisláv. *Megválasztott Konyovits Péter.*

Közgyámi állásra jelölve voltak: Vukicsevits B. Pal, Birvalszy István, Masirevits Péter. *Megválasztott Vukicsevits B. Pal.*

Földadónyilvántartói állásra jelölve voltak: Aradszky György, Athanaczkovits Miroszláv és Pandurovits Milán. *Megválasztott Aradszky György.*

Végrehajtókká megválasztottak: Csuptis József, Flesch Zsigmond, Grigorievits István, Klinovszky Sándor.

I. oszt. irtokká megválasztott: Jovanovits Milán.

Iktatóvá: Blagojevits Szlavkó.

II. oszt. irtokokká megválasztottak: Mattarics Ferenc, Purmann Géza, Simonyi Károly, Jubász Lajos, Sztojkov Radoszláv, Mayer Lajos, Ballum Péter, Lugumerszky György. Rell Lajos.

Ezzel a választás véget ért.

Eneketánna Latinovits Pál főispán törvényadta jogánál fogva a következő tiszteletbeli kinevezéseket eszközölte:

Tb. tanácsnoknak: Vukicsevits Péter biz. tagot. Tb. főjegyzővé Latinovits Szaniszló tanácsost. Tb. városi ügyészeknek: dr. Buják József, dr. Lallosevits János, dr. Gaál István, dr. Dimitrievits Bránkó, dr. Szemző Dezső ügyvédek. Tb. városi főkapitány: dr. Nikolits György ügyvéd. Tb. városi orvosokká: dr. Danninger Adám, Huber József, dr. Kabos Márton, dr. Vollheimer József, dr. Duchon János és Simonovits Radivoj gyakorló orvosokat.

A tiszteletbeli kinevezések megtörténte után az egész tisztikar ünnepelesen letette az esküt.

Az eskü elhangzása után szólásra emelkedett Falcione Gusztáv bizottsági tag és a törvényhatósági bizottság lelkes éljenzése közepette azt indítványozta, hogy Latinovits Pál főispán, valamint Hauke Imre polgármernek szép beszédeit jegyzőkönyvileg örökítse meg a közgyűlés.

Ezzel a közgyűlés 2 óra után befejezést nyert s a főispán azt lelkesült éljenzés mellett berekesztette.

Tisztelgés a főispánnál és a polgármesternél.

A közgyűlés befejezte után Hauke Imre polgármester vezetésével az ujonan megválasztott tisztikar testületileg tisztelgett Latinovits Pál főispánnál. Főispánunk a tisztelgőket a polgármester hivatalszobájában fogadta. Hauke Imre polgármester egy szép beszéd keretében megköszönve főispánunknak a tisztikar iránt eddig tanúsított atyai jóindulatát, kérte őt, hogy részesítse jóakaratu támogatásban a jövőben a jelenleg ujonan megválasztott tisztikart is. Latinovits Pál főispán szívélyes köszönetet mondott az ovációért. Majd terjedelmesen kifejtve a tisztikar kötelességeit, felhívta őket a lelkes munkára e város érdekében. Végül biztosította a nála megjelenteket legnagyobb jóindulatáról, ismételten megköszönte a lelkes ovációt. Ezután a főispán minden tisztviselővel szívélyesen kezelt fogott.

A főispántól a tisztikar Hauke Imre polgármestert kereste fel, ki előtt dr. Thurszky Zsiga tolmácsolta elsősorban a tisztikar tövölzetét és kérte a polgármester jóindulatát a tisztikar iránt. — Hauke Imre polgármester köszönetet mondott a tisztikar megjelenéséért s szép szavakban buzdítva a lelkes együttmunkálkodásra, biztosította a tisztikart a legmesszebb menő jóindulatu támogatásáról.

(Az óriási anyaghalmoz folytán a tisztújító közgyűlés és eredményének méltatását jövő számunkban fogjuk eszközölni.)

A Duna — Tisza csatorna.

(Dr. Balaton Gyula előterjesztése.)

I.

Gazdasági életünkre nézve egy óriási fontosságú eszme került pár hét előtt felszínre, mely felett a jelenben már mérvadó helyeken élénk tanácskozások folynak s minden jel arra mutat, hogy a jelzett eszme, mely egy létesítendő víziut létesítése körül forog, a közel jövőben már kivitelre is kerülend.

Arról van nygams szó, hogy az ország két legnagyobb folyóját: a Dunát és a Tiszát egy csatornával kötnék össze, mely csatorna vármegyénk testét szelné át. A terv mindenütt nagy lelkesedést keltett és eddig két érdekelt-ség harcol azért, hogy a csatornát megkaphassa. Vármegyénk részéről Szabadka és Obecse, Csongrád részéről Szeged óhajta a csatornát megkapni. Mindenesetre elsősorban is anyamegyénk e két városának van legtöbb jogosultsága az előnyös víziúthoz s amint értesültünk, nekünk van arra a legnagyobb kilátásunk is.

Ez ügyben dr. Balaton Gyula, az obecsei járás agilis főszolgabírája pár nap előtt egy memorandumot boesájtott ki, mely mindenütt élénk feltűnést keltett s melynek kiválóbb pontjait a következőkben adjuk:

Bizonyára tudomást szerzett már a fent tisztelt cím azon monumentális tervről, mely a Dunát a Tiszával hajózható öntöző csatornával szándékozik összekötni.

Az immár tanulmány tárgyát képező tervezet a csatorna alternatív vonalának létesítését tervezi és pedig akként, hogy az vagy Budapest—Csongrád, vagy Budapest—Szeged, vagy Budapest—Szabadka—Obecse között építtessék.

A dolog ily állásában, ugyis, mint Obecse nagyközség szülötte, szülővárosom érdekében, mint az obecsei járás főszolgabírája járasom közönsége javára, mint Bács Bodrog vármegye törvényhatósági bizottságának tagja, anyavármegyém érdekében fekvőnek tartom, hogy az alternatív tervezetek közül a harmadik a Budapest—Szabadka—Obecsen keresztül vezetendő hajózható öntöző csatorna létesítése mellett küzdve, minden alkalmas és rendelkezésre álló eszközzel hassak oda, hogy ezen országos jelentőségű terv mielőbb a megvalósulás stádiumába lépve, szolgálatába álljon azon agrár és kereskedelmi, valamint ipari emineus érdekeknek, melyeket szolgálni egy ily országos jelentőségű momentális csatornának feladata.

Több oldalról hangoztatnak az általunk óhajtott tervezet ellen olyan műszaki kifogásokat, melyeknek megcáfolására ugyan magamat hivatottnak nem érzem, de amely műszaki nehézségek szerény véleményem szerint épen-séggel nem olyanok, melyeket a modern technika akadályoknak ismerne és amelyek leküzdése a lehetetlenségek közé tartoznék, illetve amelyek a másik két fent említett alternatív terveknek keresztülvitelénél fenn nem forognának, avagy a tervezett Duna—Tisza csatorna költségeit lényegesen emelnék. Ha egy pillantást vetünk Bács-Bodrog vármegye térképére, látjuk, hogy a tervezett csatorna csaknem Szabadkától kezdődőleg Csantavéren keresztül egész Obecsig természetes mederben — a Csikér völgyén keresztül volna vezethető azon áldásos termékeny rónák között, melyek a legacélosabb, legkeresettebb búzát adják a világereskedelem piacára.

Az általunk óhajtott csatornaterv kivitelsége tekintetében csak az esetben lehetne

érdemleges és alapos kifogást emelni, ha a létesítési költségek és a várandó haszon közötti nagy aránytalanság annak építését kívánatossá nem tenné, sőt észszerűtlennek documentálná

Ámde ezen kifogás ezen terv kivitele akadályul nem gördithető, ha a esatornát öntözési hivatással is felruházva tekintetbe vesszük a mostani szállítási módokat és árakat. Ma a felső Bácska, Bánát és Csongrád, Arad stb. gazdasági terményei részben a (vicinálisokon különösen) drága vasuton, részben a hosszú kerülő Tisza-Dunai víziköruton, részben a drága tarifájú Ferencsatornán — hosszú időn keresztül — jutnak a budapesti értékesítő piacra, hol már az aránytalanul magas szállítási költségek a termények árait enormisan felemelik; addig a létesítendő Budapest—Szabadka—Obecse közötti öntöző esatorna, direkte a termelés helyéről, minden hosszadalmas és költséges mellékes tengelyeni fuvarozás mellőzésével, egyenesen, sokkal rövidebb idő alatt szállítaná a malmok hengerei közé, a kereskedelem piacára a várva várt és sokszor — a termelő kárára — későn érkezett terményeket.

De a tervezett esatorna szállítási költségei feltétlenül alacsonyabbak és mégis fructuálisabbak lehetnek az eddigi fuvarozási költségeknél, mivel közgazdasági viszonyainkra tekintettel — a tervezett esatorna, az öntöző esatorna hivatását is be kellene, hogy töltse.

Hogy mily óriási horderővel bírna a tervezett esatornának öntöző jelleggel leendő felruházása, ezt nem kell külön bizonyítani.

Hiszen gyakori tapasztalat, hogy a tavaszszal biztató reménnyel zöldelő vetéseink pázsitos mezeje a legkeesegetőbb kilátásokban ringatja a reményében sokszor csalódott gazdát. Fejlődik magasra, erősre a buza szára, zsírossá válnak szemei a fejlődő kalásznak, ámde összeszorul szeme a 2—3 hónapig tartó siroceói légáramlások által még fokozott hőségben, midőn nem hullik le az égből a harmatnak éltető cseppje, midőn bár viharral jöslőlag száguldanak el fejük felett a terhesnek látszó felhők, nem nyílnak meg az egek esatornái, hanem a hirtelen keletkezett szélvihar felkeveri az országutak rengeteg porát s midőn azt alaposan megforgatta, tudónket, szemeinket teletömté, elvonul s elviszi magával a gazda reményét anélkül, hogy a várva várt eső cseppje felüdithette volna a szárazságtól sürgülő terményeinket.

A gazda, az önfentartási aggodalom szomorú kifejezésével arcán, várja-lesí továbbra is napról-napra az áldást hozó esőt — hiába.

Milyen másként alakulna a szomorú kép, ha a tervezett öntöző és hajozható esatorna Budapest—Szabadka—Obecse között kiépülne! Ha a Duna-Tisza köze függetlenítették az időjárástól, ha a tervbe vett esatorna elhozná medrében azt az éltető vizet a szárazságtól végvonaglásban sinylódó tenyészetünknek! — Ha elhatározással érlelnék a vízhasznosítás eszméje!

A kis Hollandia földjén esodát mivel a víz, míg Lombardia völgyeit paradicsommá varázsolta az öntöző esatornák hálója. Nem is akarom emliteni Ramsesek hazájának kanaáni földjét.

Meglévő, szemelöttiek ezek a követendő példák, de sajna, nálunk a víz még kihasználva nincs.

De nemcsak az agrár érdekek azok, melyek a tervezett esatorna építését hangosan követelik. Eminens érdekei azok a kereskedőknek, az iparosoknak.

Estély a polgármesternél.

Hauke Imre, városunk polgármestere és neje szül. Trischler Emma urasszony fényes estélyt adtak f. hó 20-án este a városi tisztujítás napján. Szébb és lelkesebb befejezését a városi tisztujításnak el sem lehet képzelni. Ősi szokás szerint az ujonnan megválasztott népszerű polgármestert nyomban a választás befejezte után tisztelőinek és jóbarátainak egész serege kereste fel vendégszerető uri házában, hogy őt szeretettel üdvözölje és magyar szokás szerint résztvegyen az áldomáson. Valóságos bucsujáráshoz hasonlított a gratulációk felvonulása, akiket Hauke Imréné a szép háziasszony fogadott férjével, a csábítóan felrakott asztaloknál, melyek hívogatólag kínáltak minden jót és szépet, amit szem és száj csak megkívánhat. A polgármester lakása rövid fél óra alatt ca 3 óra tájban, már zsúfolásig megtelt üdvözlőkkel, kik között ott láttuk a város törvényhatósági bizottságának majdnem összes tagjait, a városi tisztikart és nagyon sokakat társadalmunk előkelőségei közül, akik mind lelkes ovációban részesítették az újlag megválasztott népszerű podesztát.

A hangulat már a délutáni órákban is elérte azt a magaslatot, amelyen a vigság már sziporkákat szór s tanyát üt az általános jókedv és vigasság. Hamarosan előkért a cigány is és Csámpai primás rázendített a szép magyar nótákra, melyek kedves refrainjét képezték azoknak a lelkes éljeneknek, melyek minden pillanatban felhangzottak. Igazi magyar áldomás volt az, amelyen őszinte és páratlan volt a vendégszeretet a házigazda — és őszinte a tiszteletnek és szeretetnek spontán megnyilatkozása a vendégek részéről. A vigasság lelkesen folyt a délutáni órákban az esti órákig, amikor is gyülekezni kezdtek azok, akiket Hauke Imre polgármester vacsorára hívott meg. Ezen urak között csak azok voltak, akiknek vendégszeretetét e napon viszonzta a polgármester, továbbá valamennyien, akik őt már a délután folyamán felkeresték.

Latinovits Pál városunk főispánja, akit elsősorban hívott meg a figyelmes házigazda, a legnagyobb sajnálatra nem jelenhetett meg az estélyen, mert már a délutáni vonattal Bajára utazott, hogy az ottani gyümölcsészeti iskola megnyitására — melyre őt Tallián Béla földművelésügyi miniszter sajátkezleg irt levelében hívta meg — jelen lehessen. Mindenki igaz sajnálattal szerzett e körülményről tudomást, mindazonáltal főispánunk távolléte nem gátolta meg azt, hogy a tisztelet és ragaszkodás személye iránt távollétében is meg ne nyilatkozzék az elhangzott szép felkösztöntökben. A lucullusi vacsorát pontban 9 órakor kezdték felszolgálni. Szép hölgyek kínálgatták az asztaloknál az izletes falatokat s miután így a kosár ki volt zárva, a szeretetreméltó háziasszony büszke lehetett arra, hogy mind az 57 tál turesen került vissza a konyhába. A vendégek tehát derekasan megfeleltek köteleességüknek. A fényes étlap a következő dolgokat jelezte: Kecsege, tok tartármártással és majonéssal, rák, nyulpástétom, malac, bornyu- és pulykasült, angol pudding, torták, crème, parfait, gyümölcs, sajt. A szeretetreméltó háziasszony minden asztalnál lelkesen kínálta a sok jót s segédkeztek néki e kedves szolgálatban két szép menyecske leánya: dr. Gaál Pistáné, Scherer Rezsóné, valamint özv. Halászné Gaál Piroksa, Trischler Ferencné, Trischler Nina, Halm

Ottóné, Hauke Gusztávné, özv. Sudárné Kalapsza Bella urasszonyok.

A harmadik fogásnál felállott Hauke Imre polgármester és általános figyelem közepette a következő felkösztönt mondotta a távollevő főispánra:

Mélyen tisztelt Uraim!

A köztisztviselő rögös pályáján a legszébb jutalmát abban bírja, ha működését főnökei elismerése és polgártársai bizalma kíséri.

Huszonnégy év óta állok a közigazgatás szolgálatában és ezen idő alatt mindenkör szerencsés voltam főnökeim jóindulatában részesülni, kegyüknek osztályosává lenni.

Ennek tudata örömmel s büszkeséggel tölt el és ez fog buzdítani és erősíteni engem a jövőben is.

Midőn ezen érzelmek hatása alatt szót emelek, nem a szokás, nem az udvariasság, de nem is a hivatalos kötelesség követelményeinek óhajtók eleget tenni, hanem vezérel a legbensőbb tisztelet és hála, melyet érzek azon férfinak, aki közpályára történt lépésem első percétől kezdve őszinte barátságába fogadott, aki később egy bácskai régi s nagyszerű családnak sarjaként megjelenve, mint Bács Bodrog vármegye törvényhatósági bizottságának tagja nemcsak hogy pártfogásába s támogatásába vett, hanem szeretetével is megajándékozott; aki utóbb mint főnököm teljes mérvben kegyes jóakarátának osztályosává tett.

Ezen szakadatlan láncolatként tanúsított nemes jó indulatából ismét egy láncszem a mai nap eredménye is a sok közül, aminek köszönhetem azt is, hogy az urakat kedves vendégeimül házamban üdvözölni s tisztelni szerencsém van. Eltettem kedves vendégeimet egyenként s összesen; az Isten hozta az urakat s megköszönve megtiszteltetésüket.

Emelem poharamat legelső vendégemre, szeretve tisztelt főnökömre Ő méltóságának Latinovits Pál főispán ur egészségére és kívánom, hogy a mindenható városunk javára és felvirágzására, úgy tisztelőinek öröme sokáig éltesse.

Éljen!

Az elhangzott toasztot percekig tartó éljenzés követte.

Röviddel az elhangzott első toaszt után Szondy Mátyás emelkedett szólásra és egy magasröptű szellemes beszéddel áldomást mondott az ujonnan megválasztott polgármesterre, a vendégszerető háziasszonyra és családja minden egyes tagjára. Lelkes éljenzés csendült fel a szép beszédre s az összes vendégek felkerekedtek, hogy poharaikat összecsendítsék a felkösztöntött szép asszonyok poharával. Ezután a házigazda köszöntötte fel vendégeit és a városi obstinárokat.

Nagy csend és figyelem közepette mondotta el ezután Latinovits Szaniszló, a poeta szenátor a negyedik felkösztönt, magasztalva annak minden lelkes szavával a polgármester nevelőanyját, Bratyevacszy Hauke Fanny urasszonyt, aki a polgármester édesatyjának halála után szerető anyaként nevelte fel polgármesterünket s akiben a minta testvért aposztrofálta.

Spontán éljenzéssel fogadták a beszédet a jelenvoltak.

Ezután még Jablonszky Miklós mondott szép felkösztönt özv. Trischler Ferencné urasszonyra, polgármesterünk anyósára, dr. Thurszky Zsigmond főügyész pedig a tisztikar nevében éltette a kitért főnököt. Fel-

köszöntőket mondottak még: dr. Frank Mihály arvaszéki elnökhelyettes, Sréter Károly alszámvévő és Topits Zoltán lapunk b. szerkesztője. A felköszöntők elhangzásával asztal-bontásra került a sor s a fiatalság tánca kerekedett, mely eltartott reggel 6 óráig.

Pompás hangulatban oszlott szét a reggeli órákban a vendégsereg, elteleve egy szép estnek minden kellemes emlékével, harsányan megéljenzve a vendégszerető házigazdát és háziasszonyt.

Az estélyen résztvettek névsora a következők:

Urasszonyok: özv. id. Trischler Ferencné, özv. Szemző Jánosné, Halászné Gaál Piroška, Szabó Lászlóné, Bratyevacska Hauke Fanni, Hettesheimer Henrikné, Heinecz Viki, Trischler Ferencné, Hauke Gusztávné, dr. gyulai Gaál Istvánné, dr. Csernyus Pálné, Heinecz Kálmánné, dr. Huber Józsefné, Trischler Gyuláné, Scherer Rezsóné, Trischler Nina, özvegy Jordánné, Sudárné Kalapsza Bella, Lovassy Olga.

Urak: Latinovits Pál főispán, Karácson Gyula kir. tanácsos alispán, Fejér Gyula apát, Kupuszárevits Lyubomir esperes, Popp György kir. tanácsos pénztügyigazgató, dr. Gozdu Elek törvényszéki elnök, dr. Pavlovits Simon kir. tanácsos, Kerekes János, Szemző István, Szemző Gyula, Széchényi József, dr. Danninger Ádám, dr. Mikosevits Kanut, dr. Vuits János, Gräber Lajos, Vámosi Samu, Kohut Henrik, Györfy Géza, Kozma László, dr. Grünert Samu, Georgievits Koszta, Lallosevits Jakab, Hübner Gyula, dr. Konyovits Dávid, dr. Bikár Nenád, dr. Alföldy Árpád, Frey Imre, dr. Poppovits István, Auth György, dr. Baloghy Ernő, Sauerborn Károly, dr. Rittinger Antal, Sztankovits György, Hettesheimer Henrik, Gräff Nikáz, Jablonszky Miklós, dr. Csernyus Pál, Koczkar Zsigmond, Veszolovszky Péter, Vértesi Károly, dr. Drakulits Pál, dr. Falcione Nándor, Falcione Gusztáv, Scultéty Ferenc, Szalay Frigyes, dr. Thurszky Zsiga, Karakásevits Milivoj, Latinovits Szaniszló, Szondy Mátyás, dr. Frank Mihály, Henneberg Sándor, Zsulyevits Ernő, Vojnits István, Szabó László, dr. Huber József, Fratricsevits Béla, Bertolino Sándor, Kandler József, Gyurisits György, Heinecz Kálmán, Eremin György, Sztrilich Zsigmond, Trischler Gyula, Lang Gyula, Sréter Károly, dr. Gaál István, Scherer Rezső, Halm Ottó, Pribil Ernő, Veszelinovits Milorád, Radicevits Sándor, Ugró Mihály, Sebäffer Ferenc, Koczkar Ernő, Szabó Sándor, Ilkits Sebő, Késmárky Béla, Csávosi Lajos, dr. Birvalszy György, Topits Zoltán, Krónits Trifun, Bosnyák József, Lugumerszky György, Pekánovits András, Kulits Márton, Rados Márk, Burnách Márton, Weigand Ferenc, Aradszky György, Kalmár Pál, Mattarits Ferenc.

H i r e k .

Athelyezések. Az igazságügyminiszter Engelthaler László újvidéki törvényszéki jegyzőt az újvidéki járásbíróvához, Gábel Kristóf újvidéki járásbíróvához aljegyzőt pedig az újvidéki törvényszékhez helyezte át.

Adományok az újtemplom javára. Sándor Erzsike urasszony az épülőben levő újtemplomban a szentélyt a templom hajójától elválasztó díszes rácsozatot készített s kegyes adományként már fel is ajánlotta a szükséges pénzüsszeget e célra Hauke Imre

polgármesternek. A megbízás alapján polgármestertünk a rácsozatot egy műasztalosnál már meg is rendelte s az rövid idő múlva elkészült. A második kegyes adomány egy magát megnevezni nem akaró derék embertől származik s 2800 koronáról szól. Ez összegből készítenők el a stáció reliefek, melyeket szintén megrendelt a bizottság. E szép cselekedetek önmagukat dicsérik.

Maximovits Szilárdné hangversenye. A városház nagyterme rég nem látott oly nagyszámu és előkelő közönséget, mint múlt vasárnap este, amikor Maximovits Szilárdné urnő hangversenyzett. Szorongásig megtelt a nagyterem, hogy a zombori társaság egy kedvencét vizontlássá. Elszakadt tőlünk mint dilettans s visszajött mint kész zongoravirtuoz. Teljesen ura a zongorának, technikai készsége befejezett, előadása és felfogása tiszta. Majd orchestrai hatásokkal bilincsel le, majd billentyűverésének lágyasága büvöl el. Egyszer az erőteljes akkordok hatalmas zenéje, másszor a gyöngyorskálák üdésége hangzik ki a szép női kéz alól. A Liszt-féle „E dur polonaise“ volt a bevezetés. Krump Vilmos tartott ezután egy magvas előadást Liszt életéről. Majd egy Mendelsohn-féle dal következett, Liszt átiratában. Oriási tapsvihart idézett elő a „Campanella“ étude és a „Walse de Wienne“. Ráadásul Chopin e-moll valcerét játszotta el Maximovitsné. A második sorozat egy Wagner-féle (Liszt átirata) nehéz zenei piecece-vel kezdődött. Majd Chopin as dur valcerét adta elő Maximovitsné bravúrosan. Végül Liszt 14 ik rapsodiája következett — „Magasan reptél a daru...“ az alapmotívuma. Szívet átjáró érzéssel és előkelő izléssel adta elő ezt a számot is Maximovitsné urnő. Az előadás fényloc órákor ért véget a közönség tomboló tapsvihara között.

A helyőrségi táncfűzérke. Nagyan folynak a jövő hó 5 én tartandó tiszti mulatságra az előkészületek. A derék tisztikar lázasan dolgozik a multság érdekében, mely előreláthatólag egyike lesz az idej multságok legsikerültebbjeinek. A meghívók már szétküldték s a rendezőség ezután kéri mindazokat, akik talán tévedés folytán nem kaptak volna s igényt tartanak rá, ezt a rendezőséggel tudatni sziveskedjenek s a legnagyobb készséggel lesz óhajuknak elég téve. A multságon katona és cigányzenekar fog működni s részt vesznek azon a szomszédos helyőrségek tisztjei is.

Polgári kaszinóegyesületi közgyűlés. Folyó hó 21-én tartotta a zombori polgári kaszinóegyesület rendes évi közgyűlését Pribil Ernő elnökle alatt, szép számban megjelent érdeklődő tagok jelenlétében. A közgyűlés tárgysorozata: 1. Elnöki jelentés az egylet múlt évi állapotáról, tudomásul vétetett. 2. Számvizsgálóbizottság jelentése az egyesület 1903. évi számadásainak megvizsgálásáról. Heindlhofer Róbert egyleti pénztárnoknak a felmentvény megadatott s Pribil Ernő elnök indítványára nevezettnek 38 évi ebbeli működésére jegyzőkönyvi elismerés és köszönet nyilvánított. 3. Évi tagdíj megállapítás, a múlt évekhez képest a tagdíj 12 koronában állapított meg. 4. 1904. évi költségvetés. A választmány által beterjesztett költségvetés egyhangulag elfogadtatott. 5. A lemondott tisztikar, választmány, ugy számvizsgáló-bizottság megválasztása. Szondy Mátyás elnökle Móró Ignác és Ferencsik Lajos szavazatszedő bizottsági tagok közbenjárásá-

val megejtett szavazás eredményéhez képest megválasztottak: elnök: Pribil Ernő. Alelnök: Popovits Sebő. Jegyző: Czinkler Gyula. Pénztárnok: Heindlhofer Róbert. Igazgató: id. Késmárky Béla. Aligazgató: Petényi József. Ügyész: dr. Buják József. Választmányi tagok: dr. Baloghy Ernő, Bittermann Nándor, Diener János, dr. Duchon János, Fejér Gyula, Frey Imre, Fodor Mihály, Hauke Imre, dr. Havel József, Kleiner Lajos, Martin Tivadar, Michelsz János, Molnár István, Pálffy Dezső, Rácz Soma, Rittinger Antal, Sauerborn Károly, Szondy Mátyás, Sztankovits György, Sztrilich Zsigmond, Spitzer Sándor, Tárcazy Mór, Valtér Nándor, Vértesi Károly. Számvizsgáló bizottság: Csávosi Sándor, Auth György, Husvéth Károly. Az eredmény kihirdetése után a tagok az elnök életével, ősi szokáshoz képest, egymást az egylet támogatására buzdítva, eloszlottak.

A Délvidéki földmivelők gazdasági egyesületének vándorgyűlése. A Temesváron székelő délvidéki földmivelők gazdasági egyesülete vasárnap, február 21-én városunkban tartotta vándorgyűlését. A gyűlés mindvégig impozáns volt. Az elnöki megnyitó előtt a karzaton levő énekesek a Szózatot énekelték, melyet a jelenlevők állva hallgattak végig. A dal elhangzása után Blaskovits Ferenc országgyűlési képviselő, az egyesület elnökhelyettese megnyitotta a gyűlést s először magyar nyelven, majd pedig német nyelven szólta a gazdákhöz. Osszertartásra és egyesülésre buzdította őket. Utána Kraushaar Károly titkár emelkedett szólásra és hosszasan fejtegette az idejvetel célját, mely az volt, hogy a bácskai testvéreket meglátogassák és osszertartásra buzdítsák. Dr. Freco Menyhért fejtegette ezután az egyesület célját, vázolta a földmivelők jelenlegi helyzetét s különösen felhívta őket a szarvasmarha állomány fejlesztésére. E beszédre nyomban reflektált Kraushaar Károly és figyelmébe ajánlotta a tagoknak az előbbeni beszéddel kapcsolatban a kölcsönös állatbiztosítást s megígérte, hogy a temesvári központ erre nézve elküldi a szükséges utasításokat. Ezután megalakították az egyesületnek bácskai kerületi egyesületét s nyomban megválasztották ennek elnökéül Fernbach Márton földbirtokost Apatinból, alelnökül pedig dr. Mayer Nándor zombori ügyvédet. A kerület székhelyétül Zombort jelölték ki. Elhatározottat azután, hogy a jövő hónapban Gákován állatdíjazást tart az egyesület. Blaskovits Ferenc elnöknek záróbeszéde és a Hymnus eléneklése után a gyűlés 1 órákor véget ért. A gyűlésre egybegyűltek ezután stürgönyileg üdvözölték Tallian Béla földmiveléstügyi minisztert és lelkesen éltették Latinovits Pál főispánt és Darányi Ignác volt minisztert. 1 órákor a Vadászkerületben népies bankett volt.

A tankerületi főigazgató utazása. Dr. Platz Bonifác, a szegedi tankerület tudós főigazgatója egyiptomi utjából már visszaérkezett Magyarország területére. Tegnap Szegedre érkezett.

A honvédség köréből. A honvédelmi miniszter rendelete folytán Zarándy Zoltán szabadkai 6. honvédegyalozredbeli, Politzer Henrik szabadkai 4. honvédegyalozredbeli, továbbá Vermes Béla a szegedi II. honvédkerületi parancsnokság nyilvántartásában álló szolgálton kívüli viszonyban álló tartalékos hadnagyok és dr. Schossberger Sándor szabadkai 6. honvédegyalozredbeli

tartalékos segédorvos szolgálati kötelezettségük teljesítése után, saját kérelmükre a honvédség kötelekéből elbocsájtattak.

Meghívó. A zombori juristabál rendezésére pénteken, február hó 26-án esti 6 órakor gyűlést tart a Csitaonica külön termében. Tárgy: Elszámolás.

Obecse—zombori vasut. Ennek a régen buzódó vasuti vonalnak e hó 24. és 25-én ismét lesz közigazgatási pótbejárása. Ugyanis a kereskedelemügyi miniszter Fernbach József és dr. Dimits István engedélyesek kérelmére elrendelte, hogy a Zombor városon át a vásártérig és Obecse át a Tiszapartig meghosszabbított vonalrésznek pótbejárása Zomborban február 24-én, míg Obecse február 25-én legyen. A minisztérium részéről a bejárást Lázár Lajos műszaki tanácsos fogja vezetni. Obecse a városháza dísztermében délelőtt fél 10 órakor lesz a tárgyalás, amelyre az összes érdekeltek hivatalosak.

Halálozás. Szévald Ferenc helybeli pékmester folyó hó 23-án reggeli 4 órakor életének 42. évében hosszú és kínos szenvedés után elhunyt. Temetése holnap, szerdán délután fél 5 órakor lesz a dob-utcai gyászházból.

Iparkamarai ülés. A szegedi kereskedelmi és iparkamara e hó 26-án d. u. 2 órakor teljes ülést tart.

Az új városi ügyész. Dr. Thurszky Zsigmond, Zombor város tisztii ügyésze ez uton is értesíti irodája barátait, hogy magánpraxisát tovább is folytatni fogja s a jogkeresőknek rendelkezésére áll.

Halálozás. Berger Józsefné született Berger Sarolta Zentán folyó hó 16-án életének 75. évében elhunyt. A megboldogultnak temetése e hó 17-én ment végbe nagy részvét mellett.

A halas—bácsalmás—rigyicai vasut. A halas—bácsalmás—rigyicai vasut már elkészült s műszaki felülvizsgálatát február hó 17-én megkezdették. Amennyiben a felülvizsgálat rendben levőnek találja a vasutat, egyszersmind a forgalomnak ia át fogják adni.

Könyvek szállítása Törökországba. A temesvári m. kir. posta és táviratigazgatóság felkérte lapunkat annak közlésére, hogy azok, kik Törökországba könyveket szándékoznak küldeni, azokat ne csomagban adják fel, hanem keresztkötés alatt. Ha pedig értékesebb könyvek küldetnek, ajánlott nyomtatvány gyanánt.

Ujdonságok a divatteren. Hogy mi minden új ma a divatban, arról meggyőződhet mindenki, aki felkeresi *Tuna Gusztáv* újonnan berendezett üzletét a *Kossuth Lajos utcában*. Oriási választék nyílik itt női ruhakelme különlegességekben. Egy különös specialitása a cégnek az a sehol nem kapható s csakis a külfölddel összeköttetés révén rendelkezésére álló párisi kelmék, melyek ma a divat szenzációi s direkt az An bon Marche áruházból importáltattak Zomborba. Az üzlet most van berendezés alatt s az a legmodernebb felszereléssel és dus választékkal 14 nap mulva nyílik meg. Külön osztályt képez ujdonságok az angol férfi toalet-cikkekre, amely bőven ellátja jutányos áron az uri osztályt mindennel ami szép, elegáns és divatos. A cégnek szolid árai, kitértő cikkei a legnagyobb forgalomra nyújtanak kilátást.

Egy hónapig ingyen. A kitértőn szerkesztett és már is közkeveltségű „Az Ujság” politikai napilap kiadóhivatala bárkinnek márciusban ingyen küldi meg a lapot, aki az előfizetési összeget, ha csak egy hónapra is, április hó 1-től számítva már most beutálja a kiadóhivatalhoz és megküldi minden előfizetőnek Mikszáth: „Az én kortársaim” című gyönyörű albumát husvétii ajándékkép, aki a lapot félévi kötelezettséggel akár negyedévenként, akár havonként előfizeti. „Az Ujság”-ot Gajári Ödön szerkeszti Herceg Ferenc, Kozma Andor, Kóbor Tamás, Kenedi Géza és Mikszáth Kálmán főmunkatársak közreműködésével. „Az Ujság” lapunk mai számában foglalt hirdetésére felhívjuk t. olvasóink szives figyelmét. 3—1

Művészet — Irodalom.

A Történelmi Társulat évkönyve. A Bács-Bodrog vármegyei történelmi társulatnak Trencsény Károly tanár szerkesztésében megjelenő évkönyvének XIX. évi IV. füzeté pár nap előtt került ki a sajtó alól. A csinos kis füzet Evetovits János, Holzmann Ignác, Gubicza Kálmán működő tagok tollából közöl érdekes dolgozatokat. Evetovits János a kiváló történész a bosznagradovári kegyképről, mely Bácsban van, közöl egy mély gondolatú tanulmányt. Továbbá tőle van még az az érdekes tanulmány is „A 100 év előtti bácsalmási nemes compossessoratus”-ról, melyet lapunk tárcarovatában teljes terjedelmében leközöltünk. Holzmann Ignác lapunk külmunkatársa a torzsai németek lakodalmi szokásairól mond el nagyon sok érdekes dolgot. Gubicza Kálmán: „A bácskai ősemberi telepek kinyomozásának kérdéséhez” szól kiváló szakértelemmel. A füzetet jegyzőkönyvi kivonatok, tartalmas irodalmi rovat és tagsági kimutatások fejezik be.

Legjobb könyvek. Midőn pár esztendővel ezelőtt megindult az ily című regényvállalat, talán maguk a kiadók se remélték, hogy a közönséget oly hamar és rohamosan meghódítják vele, mint ahogy valóban történt. Pedig ez a siker, noha szinte páratlan a hasonlító irányú vállalkozások terén, minden tekintetben természetes és igazolt. Az olvasóközönség oly regényeket kívánt, amelyek mind érdekességük, mind irodalmi színvonaluk által kitértőnek ama közönséges tucatregények sorából, melyekkel a magasabb ambíció nélkül dolgozó kiadók és fordítók a magyar könyvpiacot elárasztják. S mivel a „Legjobb könyvek” szerkesztésében éppen ez a két szempont: az érdekesség és az irodalmi érték volt az irányadó, mi se természetesebb, mint hogy a közönség rövid időn megkedvelte a csinos kék kötetű könyveket, melyek ma már tíz, husz, harminc, ötvenezer példányban forognak közkezen az egész országban. Ez a nagy anyagi és erkölcsi siker köteletségé tette szinte a kiadócégnak, hogy valamiképpen viszonzza a közönségnek ezt a jóleső elismerését; s ezt a köteletségét a Légrády Testvérek cég úgy vélte leghasznosabban leróhatni, hogy a „Legjobb könyvek”-nek immár fogytán levő kötetéből új, olcsó és népszerű kiadást rendez. Ne legyen a szépirodalom, még a legkiválóbb írók munkáinak az élvezete se csupán a kiváltságosaké, hanem azok is gyönyörködheszenek a világirodalom legjelesebb regényeiben, akikhez a sors anyagiakban mostohább volt. Egy kötet csak 60 fillér,

tehát olyan olcsó, hogy egyetlen más vállalat se versenyezhetik vele. Mikszáth, Gárdonyi, Szomabázy, Bársony, Szabóné, Cherbulicz, Conan Doyle, Mark Twain, Gréville és Csehov egy-egy kötete csak 60 fillér: — oly olcsó tehát, aminő olcsósághoz fogható nincsen semmiféle nemzet irodalmában. A díszes, vörös borítékba fűzött kötetek tizenként jelennek meg s 6 korona beküldése ellenében mind a 10 kötetet bérmentve küldi meg a Légrády Testvérek könyvkiadó hivatala (Budapest V. Váci körút 78.), de az egyes kötetek külön is kaphatók ugyanott, bérmentes megküldéssel 70 fillérért. Az eddig megjelent 10 kötet a következő: 1. Mikszáth Kálmán: Prakovszky, a siket kovács. 2—3. Ohnet György: A szürkeruhás hölgy. 4. Harraden B.: Hajók, ha éjjel találkozunk.

Homokba irt mesék. Ez a cím már nem új az irodalomban. Nógrádi László, ez a poétalelkű fiatal író már a harmadik kis kötetben adja közre leírásait ezen a címen. Szerényen „Homokba irt mesék”-nek nevezi azokat a gyönyörű képeket és rajzokat, melyekben az örökszép természetet ismerteti, illetőleg leírja, úgy ahogy ő látja. Pedig inkább nevezhetné „Kőbe vésett képek”-nek, mert valóban azok. Egy-egy leírását olvasva, megelevenedni látjuk képzeletünkben az erdőt, a mezőt, rétet, zombékot, ezernyi apróbb-nagyobb lakóival; látjuk a kies természet életét, nyüzsgését, harcát a létért, küzdelmes, viszontagságos sorsát, apró szenvedéseit és örömeit, — s mindezt oly színes, festői keretben, hogy szinte fáj: miért is nem tudtuk eddig, hogy lábaink alatt, körülöttünk, a fejünk fölött ily élénk és mozgalmas élet van?! Bizonyos, hogy aki elolvassa a „Homokba irt mesék”-et, más szemmel fogja nézni a természetet s több örömet, élvezetet talál benne, mint eddig, mert jobban fogja szeretni a Nógrádi leírásaiért. Ez a legutolsó füzet, melyben tíz szép leírás van, a „Vasárnapi könyvtár”-ban jelent meg (39. sz.) s a Franklin-társulat adta ki; az ára füzet 40 fillér.

Szerkesztői üzenetek.

B. Sámuel Baja. Dacára annak, hogy ön annyira állítja, miszerint már fővárosi lapokba is irt, sajnálattal bár, de kénytelenek vagyunk kijelenteni azt, hogy „Aldozat” című dolgozatát a papirkosárba juttattuk és nem vehettük figyelembe a vastagon aláhuzott argumentumot. Ön jónak minősíti témáját, mi az ellenkezőről győződöttünk meg; ezért joggal kérhetjük öntől, miért küld be hozzánk olyan „rendőri hirt”, melyet a fantázia szült? Aztán meg kérem, furesa fővárosi tárcáiról lehet az, aki így ír levelében: „Kérem a szerkesztői üzenetek közt engemet tudatni.”!! Ha megírja, hogy milyen nyelven van ez, akkor leközöljük a tárcáját.

Dr. R.-né Zombor. Örömmel vettük kedves és hangulatos költeményeit és azokat legközelebb hozzuk is. Nagyon fogunk örülni, ha állandó munkatársunkká lesz és minél gyakrabban felkeres.

T. K. Szónta. A tiszteletpéldányt beszűntettük, mert az ígért tudósítások nem érkeznek be. A legutóbbi zavargásról részletes tudósítást vártunk — de hiába.

„Falusi dandy.” Hogy a flirt tulajdonképpen micsoda, kérdezi ön? Idézzük a „Pesti Hírlap”-nak idevágó üzenetét: „A flirt az, amire a jó magyar ember azt mondja: ez már mégis csak disznóság”!! Találóbhat már nem mondhatunk.

HIRDETÉSEK.

HIRDETÉSEK

FELVÉTEKNEK

LAPUNK KIADÓHIVATALÁBAN.

246. szám.

1904.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tekintetes kir. járásbíró-ság 1900. évi Sp. II. 116/9. számú végzése következtében dr. Scheer Armin zombori ügyvéd által képviselt Horváth Lajosné sz. Kanyó Róza nemesmiliticsi lakos javára Horváth János (bütyör) nemesmiliticsi lakos ellen 2124 kor. és járulékaik erejéig 1901. évi március hó 22-én fogantatott kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 2330 koronára beesült következő ingóságok, u. m.: ló, szarvasmarha, sertés, buza, kukorica és egyéb gazdasági eszközök nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a zombori kir. járásbíró-ság 1904. évi V. 126/2. számú végzése folytán 1624 korona tökekövetelés, ennek esedékessége napjától járó 5% kamatai és eddig bíróság már megállapított költségei erejéig Nemesmiliticsen alperes szállásán leendő eszköz-lésére 1904. évi március hó 9-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fog-nak adatni.

Zomborban, 1904. évi február hó 17-én.

Cservenka Lajos,
kir. bir. végrehajtó.

Lapunk kiadóhivatalá-
ban egy jó házból való fiú

TANONCUL

felvétetik fizetéssel.

INGYEN

„AZ UJSÁG“

AZ UJSÁG husvétli ajándékát, a gyönyörűen illusztrált „Az én Kortársaim“ című Mikszáth-Albumot, minden fél éves előfizető megkapja, szintugy minden előfizető, aki negyedévre fizet elő, de kötelezi magát a következő negyedévre is az előfizetési összeget beküldeni vagy aki havonként fizet elő, de kötelezi magát havonként AZ UJSÁG-ra legalább fél évig előfizetni.

AZ UJSÁG főmunkatársai: Herczeg Ferenc, Kozma Andor, Kóbor Tamás,
Mikszáth Kálmán, Kenedi Géza.

3-1

Hirdetmény.

A „Szóntai Takarékos és Segély-Egylet“

mint szövetkezet felszámolás alatt

című cég ezennel tudtul adja, hogy a felszámolást az e lapban kitett harmad-szori hirdetéstől számított hat hó alatt fogja teljesíteni.

Felszólítjuk tehát a t. c. részvé-nyeseket, hogy amennyiben követelésök lenne a szövetkezettel szemben, azt ezen időn belül annál is inkább érvényesítsék, miután a határidő leteltével, semminemű követelés nem folyósítható.

Szóna, 1904. évi február 14-én.

Orbán György, Augsburgi József,
könyvelő. 3-2 igazgató.

Árlejtési hirdetmény.

Alulírott hitközségi elnök ezennel közhírré teszi, hogy a Bácsstopolyán építendő és 220,857 korona 87 fillerre előirányzott róm. kath. templom építési munkálatainak biztosítása céljából f. évi március hó 15-én délután 4 óra-
kor a plébánia hivatalos helyi-ségében versenytárgyalás fog tartatni.

A versenytárgyaláson minden ma-gyar honos róm. kath. okleveles építő-mester részt vehet, ha 11,000 korona bánatpénzt tesz le, illetve csatol aján-latához készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban.

A lepecsételt zárt ajánlatok leg-későbbben a versenytárgyalás megkez-dése előtt alulírott hitközségi elnöknek adandók át.

Később érkező vagy az árlejtési feltételeknek meg nem felelő ajánlatok figyelembe vételni nem fognak.

Az építésre vonatkozó mindennemű felvilágosítások alulírott hitközségi elnök-től nyerhetők, kinél is a tervezet, az előirányzat és a feltételek a hivatalos órákban bármikor megtekinthetők.

Bácsstopolya, 1904. február hó 18.

LIPPAY IMRE,

2-1

plébános és hitközségi elnök.

Egy teljesen jó karban levő

concert zongora

(Wolf-féle gyártmány)

azonnal eladó.

Bővebbet a kiadóhiva-
talban. 3-3

Hirdetmény.

Van szerencsénk a t. c. részvénye-seket a folyó évi február hó 28-án délelőtti 10 órakor a bank helyiségé-ben tartandó

XXXII. rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívni; kérjük egyuttal, hogy ha ezen közgyűlésen résztvenni óhajtanak, sziveskedjenek részvényeiket a le nem járt szelvényekkel együtt, alapszabályaink 17. § a értelmében 3 nappal a közgyűlés előtt, azaz bezárolag február hó 25-ig a bank pénztáránál letéteményezni.

Az 1903-ik évről szóló mérleg, ugy a felügyelő-tanács jelentése a titkári hi-vatalban megtekinthető.

Tisztelettel

a zombori kereskedelmi és iparbank
igazgatósága.

Napirend:

1. Igazgatói jelentés az üzletről.
2. A felügyelő-tanács jelentése.
3. A mérleg előterjesztése és jóvá-hagyása.
4. A felmentvény megadása és az osztalék megállapítása.
5. Határozathozatal a tartaléktöke tárgyában az alapszabályok 14. §-a értelmében.
6. Az igazgatóság kiegészítése.
7. A felügyelő-tanács kiegészítése.
8. Hitelesítő bizottság választása.

kapja március hóban

bárki a Gajári Ödön szerkesz-

tésével megjelenő

független politikai napilapot, aki már most, ha csak egy hónapra is, beküldi az előfizetési összeget április hó 1-től számítva, azzal a kötelezettséggel, hogy május-ban és júniusban is fogja járni a lapot.

Előfizetési árak: 1 hóra 2 K 40 f.
1/4 évre 7 K - f.

Megrendelő cím: **AZ UJSÁG kiadóhivatala,**
Budapest, Kerepesi-út 54.

Mutatványszámot kívánatra küld a kiadóhivatal, de sokkal célszerűbb az előfizetési összeget már most, ha csak egy hónapra is április 1-től a kiadóhivatalhoz beküldeni, mert ebben az esetben a fentiek szerint amugy is egész hónapon át, márciusban ingyen küldi a kiadóhivatal a lapot.